ŚVOBODA СВОБОДА

UKRAINIAN DAILY — **УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК**

Пам'ятайте про Україну!

VO... 9. JERSEY CITY and NEW YORK,. TUESDAY, JANUARY 17, 1989 CENTS 25 ЦЕНТІВ ДЖЕРЗІ СИТІ і НЮ ЙОРК. ВІВТОРОК, 17-го СІЧНЯ 1989 Ч. 9. РІК XCVI.

В ...ТИКАТ ГУБЕРНАТОР ...ГОЛОСИВ ДЕНЬ ...СЬКОЇ НЕЗАЛЕЖНОСТИ

Гартфорд, Конн. — Губернатор стейту Коннектикат Віллім О'Ніл проголосив окремою проклямацією день 22-го січня 1989 року, Днем Української Незалежности, у 71-шу річницю того пропам'ятного дня.

У проклямації губернатор пригадує, що після упадку царату втановлено на Україні у 1918 році незалежність від Росії актом 22-го січня 1918 року. Однак, як подає губернатор дальше, в 1923 році закінчився цей короткий період незалежности українського народу і до сьогодні українці мріють про свою незалежність та кожного року по цілому вільному світі пригадують цю світлу дату з історії України.

Стейт Коннектикат, в якому українці відіграють важливу ролю, даючи свій цінний вклад у культуру, науку, родинне і релігійне життя, кожного року разом із своїми українськими мешканцями відзначає річницю проголошення незалежности України. Тому і цим разом губернатор закликає своїх горожан, щоб зацікавилися історією України і щоб заявили свою підтримку людських прав, гідности і свободи.

Сумівські колядники не забули про Союз

Чисельна група сумівської молоді з осередку в Джерзі Ситі прийшла з колядою до Головної Канцелярії Українського Народного Союзу в четвер, 29-го грудня 1988 року. Молоденькі сумівці, як і кожного року, поколядувавши склали свої віншування на руки Головної Екзекутиви і, як годиться, головний касир Уляна Дячук передала міхоноші щедру локяду. На світлині сумівські колядники біля ялинки в Головній Канцелярії Українського Народного Союзу.

В Юніон святкуватимуть роковини незалежности

Івнінгтон, Н Дж. — Тут в неділю, 22-го січня ц. р., о год. 11 -ій ранку в будинку повітової управи Юніон, 1976 Морріс аве., Юніон, Н. Дж., відбудеться святочне відзначення 71-их роковин проголошення незалежности України. Зразу після цього о год. 12-ій вполудне відбудеться святочний полуденок в залі української католицької церкви Непорочного Зачаття у Гіллсайді, Н. Дж., при вулицях Ліберті та Блой. Квитки вступу на полуденок по 12 дол. від особи треба замовляти заздалегідь телефонуючи на число 686-6588. На святкування запрошує українську громаду 32-ий Відділ Союзу Українок Америки.

БАЛЬ В ЧИКАҐО

Чикаґо, Ілл. — Тут в суботу, 28-го січня ц.р., о год. 6:30 вечора в залі Гренд Болл Рум Готелю Гілтон, 720 С. Мишиґен авеню, місцеві відділи Українського Лікарського Товариства Північної Америки, Об'єднання Українських Ветеринарних Лікарів Америки і Канади та Товариство Українських Інженерів Америки влаштовують бенкет і баль з презентаціє дебютанток. Прибуток з цієї імпрези призначається на добродійні цілі.

Канадська преса ставилася позитивно до СКВУ

Торонто. — Місцевий почитний англомовний щоденник „Торонто Стар" помістив статтю свого кореспондента Боба Мічелла про святкування 1000-ліття Християнства України в рамках V СКВУ. Стаття Б. Мічелла вартісна тим, що автор влучно підхопив найбільше зворушливі моменти тих святкувань.

На початку своєї статті автор говорить про зворушливу кольоритність і пишноту цих святкувань, що очаровувала понад 10,000 присутніх, але твердить автор, що ніхто не був більше зворушений цією подією, як 63-літня Стефанія Січко, яка перебуває в Канаді на відвідинах у рідні і, як сама твердила, що це неначе дивний сон. „Це найбільше зворушливий день в моєму житті, й сама не можу повірити в це, що я тут була і це бачила". Дальше автор описує деякі моменти з життя С. Січко й про те, що в лютому 1989 року вона повертається в Україну до чоловіка і синів.

Дальше в статті йде мова про те, що на тлі симфонічної оркестри і 300-голосового хору присутні в Мейпл Ліф Гарденс насолоджувалися драматичним показом історії України та її пробудженням з поганства до християнства. Відтак йде опис музичних точок хорів „Веснівка", „Бурлака", „Діброва", „Прометей" і церковних св. Володимира, св. Миколая і Покрови Матері Божої під батутою Зенона Лавришина. Кореспондент згадує й про спільну відправу Митрополитів Василя Федака, Максима Германюка, Стефана Сулика і Єпископа Ізидора Борецького. Автор інформує, що неодноразово церковні та світські провідники підкреслювали той факт, що всі присутні на цьому святі є свобідними громадянами своїх країн, а увесь 50-мільйоновий український народ є дальше переслідуваний у своїй батьківщині. Але, як заявила ведуча програмою Христина Маців, „християнська віра була завжди провідною зорею всіх українців, а віра наша завжди перепліталася з нашою культурою".

Тут автор пояснює, що ці святкування були на закінчення V Конгресу Вільних Українців, що їх поза Україною проживає біля трьох мільйонів. Згадує він і про те, що мрією і надією організаторів конгресу є щоб наступний конгрес за п'ять років відбувся у столиці вільної України.

ВИСТАВКА У СВ. ЮРА

Ню Йорк. — Заходом Головної Управи ОбВУА, при співучасти Відділів ОбВУА в Ню Йорку і Нюарку, відбудеться виставка архівних експонатів УСС, української меморабілії, та матеріялів до історії УГА в шкільній авдиторії церкви св. Юра в неділю, 22-го і понеділок, 23-го січня ц.р., від год. 10-ої вранці до 5-ої вечора. Виставка в понеділок є призначена для учнів цілоденної школи св. Юра, які рівночасно відзначать річницю злуки українських земель 22-го січня 1919 року.

Друга книжка Д. Марплса про Чорнобиль викликує прихильні рецензії

Джерзі Ситі, Н.Дж. — В книжковому огляді щоденника „Лос Анджелес Таймс" появилася недавно обширна рецензія на другу книжку Дейвида Марплса п.н. „Соціяльний вплив чорнобильської катастрофи" пера Джеймса Оберга, який є інженером для міжпростірних летів у Гюстоні, Тексас.

Рецензент точно обговорює книжку Д. Марплса, уважає її науковою працею, в якій автор порушує ряд тем у поодиноких розділах. Він аналізує совєтський підхід до цілої трагедії Чорнобиля і її наслідків, в якому на першому місці ставиться геройство і побідний кінець вибуху. Тимчасом, як пише д-р Марплс, трагедія Чорнобиля, яка могла б бути першим прикладом гласности, є її першою жертвою.

Дж. Оберґ з признанням пише у своїй рецензії про те, як автор зумів подати ясно та точно усі ці суспільні наслідки, які приніс Чорнобиль для українського населення як і дальші наслідки, що щойно прийдуть.

До рецензії долучене ще інтерв'ю з автором книжки, пера Джека Майлса, з якого читачі можуть довідатися про враження Д. Марплса з останніх відвідин в Україні, як теж важливе для українців його ствердження, що про справи нуклеарних споруд в Україні не рішає ніхто в Україні, навіть не члени Комуністичної партії, а кожне рішення приходить безпосередньо з москви. Тому українське населення є так перелякане, зокрема після нуклеарної аварії в Чорнобилі і тому українці стараються усіма силами протестувати проти дальших плянів щодо нуклеарних споруд на їхніх землях. Протинуклеарні групи є тепер в україні дуже сильні.

Обидві обширні інформації про наслідки трагедії Чорнобиля є написані дуже прихильно так до автора нової книжки, неукраїнця, як до українського населення в СССР, яке знайшло в англійському авторові такого приятеля.

БАЛЬ ДЕБЮТАНТОК У ФІЛЯДЕЛЬФІЇ

Філядельфія. — Тут у Виндгам Френклин Пляза, 17-та і Райс вул., місцевий Відділ ТУІА влаштовує в суботу, 21-го січня ц.р., бенкет і баль інженерів з презентацією дебютанток. Баль розпічнеться коктейлем о год. 6-ій вечора і бенкетом, початок якого є в год. 7-ій вечора, а баль під звуки оркестри „Червона калина" розпічнеться о год. 9-ій вечора. Вступ на бенкет і баль 60 дол., а тільки на баль 30 дол. для дорослих і 20 дол. для студентів. За точнішими інформаціями можна телефонувати на число (215) 464-1677.

Появились нові відомості про аварію на совєтській АЕС

В неділю, 8-го січня ц.р., колишній совєтський вчений Жорес Медвєдєв прокоментував у лондонській газеті „Обзервер" статтю, опубліковану після десятилітньої мовчанки в совєтському тижневику „Соціалістіческая індустрія".

Працівник управління пожежної охорони І. Батрич у цій статті описує боротьбу з пожежею на Бєлоярській АЕС, що знаходиться 35 миль від Свердловська. Боротьба з пожежею тривала цілу добу. Аварія сталася напередодні 1979 року. На Бєлоярській електростанції встановлено два бльоки з атомними реакторами типу РБМК, тобто такими ж як і на Чорнобильській АЕС та один реактор-розмножувач типу БН—600. На підставі цієї інформації Ж. Медвєдєв зробив висновок, що на електростанції була величезна кількість рідкого натрію, необхідного для охолодження реактора. Рідкий натрій дуже легко і швидко запалюється і наявність його в зоні вогню значно збільшує температуру горіння.

Свідок, який в момент аварії був на електростанції, розповідає, що причиною пожежі стало коротке замикання в машинерії. Згідно з правилами, обидва енергобльоки повинні були негайно заглушити, щоб запобігти поширенню пожежі. Однак через дуже низьку температуру надворі — мінус 50 градусів за Цельзієм — оператори не наважились позбавити електроенергії селище, що розташоване поруч. Крім того, від морозу потріскалися 6 трубопроводи системи охолодження реакторів і це також могло викликати непередбачені наслідки.

Заступник головного енергетика електростанції згадує, що, почувши вибух, він кинувся до машинного відсіку і був вражений, побачивши над головою зоряне небо. Бетонове перекриття даху і стальні кріплення не витримали високої температури розплавленого електрогенератора і обвалилися всередину відсіку.

Працівники електростанції намагалися запустити систему аварійного гасіння, однак мотори спинилися через кілька хвилин, бо в електричній мережі сталося ще кілька коротких замикань, в наслідок чого на електростанції згасло світло.

Коли прибула пожежна сторожа, то виявилося, що для працівників станції не вистачає кисневих масок для роботи в густому димі. Згодом прибула ще група з 60-ти учнів Свердловської пожежної школи. Цілу добу вони боролися з пожежею і нарешті загасили її. Влада вже оголосила про готовість до евакуації населення із сусіднього селища.

Газета повідомляє, що 84 особи були нагороджені медалями „за відвагу на пожежі", однак жадних відомостей про це не було опубліковано в пресі.

Отже тільки тепер стало ясно, що 10 років тому загибель від ядерної катастрофи загрожувала багатьом тисячам людей не лише міста Свердловська, але й навколишніх міст і сіл.

У СВІТІ

ПРЕМ'ЄР-МІНІСТЕР Ізраїля Їцак Шамір нарешті погодився на посередництво Організації Об'єднаних націй у переговорах з арабами, але він все таки має певні застереження до Палестинської Визвольної Організації і її керівника Ясіра Арафата з яким він (Шамір) не бажає зустрічатись. Всірцем можуть послужити пропозиції генерального секретаря ООН Переза де-Куеяра у справі переговорів між Іраном й Іраком у справі закінчення між ними довгорічної війни. Куеяр, як відомо, особисто зустрівся в Багдаді й Теграні з керівниками обидвох воюючих сторін. Такі зустрічі були дуже корисними і принесли позитивні результати. Шамір підкреслив, що Ізраїль не відмовиться також від посередництва обидвох надпотуг, тобто З'єднаних Стейтів Америки і Совєтського Союзу. Детальніше Шамір поінформує Уряд ЗСА при кінці лютого, або на початку березня цього року, коли він має в пляні відвідати Вашінгтон.

ОФІЦІЙНІ ОСОБИ з Адміністрації президента Роналда Реґена повідомили, що ЗСА й далі допомагатимуть анґольським антимарксистським повстанцям ЮНІТА. Цю інформацію підтвердив також новообраний президент Джордж Буш кажучи, що повстанцям треба допомагати до часу поки не наступить реальна можливість мирно полагодити проблему в Анґолі. „Я хочу запевнити вас, — пише Дж. Буш представникам ЮНІТА, — що американська дипломатія не мінятиметься через ніч і не перестане діяти в напрямі знаходження можливостей встановлення миру у цілому світі". Керівники ЮНІТА задоволені становищем теперішньої і майбутньої Адміністрацій ЗСА.

З'ЄДНАНІ СТЕЙТИ АМЕРИКИ, Великобританії і Франції поставили своє вето на резолюцію Ради безпеки Організації Об'єднаних Націй, яка засуджує ЗСА за зістрілення двох лівійських бойових джетів над Середземним морем. Для поставлення вета вистачить один голос представника держави, яка є постійним членом Ради безпеки. Представник ЗСА в Раді Безпеки Герберт Окун заявив, що дії американських летунів в ніякому відношенні не порушують 51-ої статі чартеру ООН, бо вони діяли в цілях самоохорони своїх літаків і свого літаконосця „Джана Ф. Кеннеді", з якого вони знеслися в повітря.

БОЇ МІЖ ПООДИНОКИМИ фракціями в Ливані далі продовжуються. Головні сили шиїтської мілії „Амаль", яких підтримує Сирія, зглядно її війська стаціоновані в Ливані, ведуть затяжні бої проти проіранської групи „Гейсболла". Досі вже загинуло 112 осіб, а 227 були поранені.

ПІД ТИСКОМ МАСОВИХ демонстрацій партійне й урядове керівництво в югославській республіці Чорногора подалось до димісії і попросило центральний уряд в Београді перебрати тимчасово повну контролю над републікою. Після відмови, перший раз, десятки тисяч титоґрадців, тобто мешканців міста Тітоґрада, вийшли на вулиці і місцеві керівники немали іншого виходу, як уступити. Недалеко Тітоґраду стаціонують більші армійські частини, які дають, у випадку потреби, підкріплення для місцевої поліції і національної ґвардії.

ГОЛОВНА ПРОКУРАТУРА в Західній Німеччині обвинуватила 64-річного Єжи Едварда Романовського в шпигунстві в користь Польщі. Він був заарештований органами державної безпеки ще в липні минулого року і з того часу перебував в тюрмі в Гамбурґу. Згідно з інформаціями прокуратури Романовський працює для польської розвідки приблизно від 1952 року. Перед тим він відбув спеціяльну школу шпіонажі і був перекинутий на Захід. Він часто зустрічався із своїми зверхниками у Східньому Берліні, Відні, в Югославії, Греції та інших місцях.

ССCР ВИВЕДЕ СВОЄ ВІЙСЬКО З АФГАНІСТАНУ ДО ВИЗНАЧЕНОГО РЕЧЕНЦЯ

Москва. — У зв'язку із закінченням дводенної візити міністра закордонних справ СССР Едуарда А. Шеварднадзе у Кабулі, в Москві поширилися поголоски, що Совєтський Союз виведе таки усі свої військові окупаційні сили з Афганістану до визначеного реченця, тобто до 15-го лютого цього року, як передбачає договір підписаний чотирма державами в Женеві.

Також головний командир совєтських частин в Афганістані ген. Боріс В. Ґромов заявив в інтерв'ю, яке було передане совєтською телевізією, що „ми готовимося покинути Афганістан до 15-го лютого і після цього реченця не буде в Афганістані жадної частини, крім дорадників, які залишаться ще якийсь час на прохання тамошнього уряду".

Виступаючи в Кабулю на короткій пресовій конференції, міністер Шеварднадзе підкреслив, що афганська армія, міліція, державна служба безпеки й допоміжні спеціяльні збройні сили для поборення неспокоїв, створені на взірець совєтських, які ломлять кости українським правозахисникам і тим, які влаштовують та беруть участь в публічних мітинґах, мають все, що тільки потрібно для ведення дальшої боротьби з „бандитами" й імперіялістичними провокаторами".

Політичні спостерігачі й аналітики сумніваються в силу афганської армії, але недавно головне командування антикомуністичного повстаньчого руху поширило інформацію, що совєти переодягають своїх власних вояків спеціяльних частин, міліціонерів та іншу інтернаціональних найманців в однострої афганської армії з тамошніми позначеннями і виказками, а також творять свої „партизанські групи" з афганців-комуністів і перекидують їх в провінції дії партизанів для викликання замішання серед партизанських груп. До таких банд і „військових" афганських одиниць Москва мобілізує переважно совєтських мусулманів. Бюлетень Мусулманської ради для визволення Афганістану, який появляється в Пакістані інформує, що декілька таких маленьких груп партизанське командування вже розкрило і зліквідувало, але це не зупинить совєтських імперіялістів від продовження цієї диверсії тимбільше, що Москва має у цій ділянці велику практику з часів Другої світової війни, коли вона мусіла висилати цілі дивізії для боротьби з визвольними рухами поневолених Москвою народів.

Е. Шеварднадзе дав до зрозуміння, що якщо боротьба між партизанами і урядовим комуністичним військом буде продовжуватись, СССР доставлятиме зброю і все потрібне для цієї боротьби урядовій армії, забуваючи, що також ЗСА будуть робити те саме. Значить війна в Афганістані буде продовжуватись далі, — кажуть спостерігачі.

Президент збільшив квоту іміґрантів з СССР

Вашінґтон. — Президент Роналад Реґен рішив збільшити квоту громадян СССР, які можуть переселитися до ЗСА, на 39 відсотків, що творить квоту 25,000 осіб річно. Рівночасно із тим зменшиться квота утікачів із південносхідньої Азії, що їх приймали до ЗСА.

Ця зміна викликала невдоволення так еміґрантів з СССР, як і з В'єтнаму. Є куди більше совєтських громадян, які хочуть переселитися до ЗСА. Рішення Р. Реґена дасть можливість додатковим 6,500 особам виеміґрувати до ЗСА і це будуть в першу чергу жиди і вірменці. Цих 6,500 осіб зменшать квоту 53,000 в'єтнамців та інших утікачів з південносхідньої Азії.

Американські офіційні чинники уважають, що рішення Президента збільшити число еміґрантів із СССР допоможе до того, що не повториться ситуація із останнього року, коли літом американська амбасада в Москві була заллята проханнями про в'їзд до ЗСА і мусіла на якийсь час перестати видавати візи.

Президент має право змінити квоту для іміґрантів так, як захоче, він однак не бажав в загальному її підвищити, тому зробив лише зміни щодо числа іміґрантів з різних країн. Розуміється, групи азійських американців є дуже невдоволені із такої зміни, що прийшла на некористь їхніх земляків.

Державний департамент ствержує, що приїзд кожного втікача до ЗСА коштує 7,000 дол., з того пересічно 2,000 дол. коштує переїзд, а 5,000 суспільна опіка. Якщо б отже збільшити в загальному квоту іміґрантів до ЗСА, треба на це мати додаткові фонди, тому Р. Реґен рішив тепер не зміняти квоти, а залишити це вже до рішення новообраного президента Джорджа Буша.

В АМЕРИЦІ

ГУБЕРНАТОР СТЕЙТУ Массачусеттс Майкл Дукакіс минулого тижня в Бостоні на пресовій конференції подав до загального відома, що мусить піднести податки для здобуття біля 730 міл. дол. для покриття стейтового дефіциту. Його пропозиція включає піднесення податків на платнях, бензині, сигаретах, алькоголю, телефонічних розмовах далекого віддалення і для фірм, котрі постачають громадські послуги, як ґаз, електрику, воду і т.д.

ДОСЛІДНИКИ І НАУКОВЦІ Медичного центру Південнозахідного тексаського університету в Далласі повідомили, що спосіб їхнього нового лікування остеопорози спинного хребта виявляється успішним, бо спиняє проґрес хвороби та має зворотний ефект на втрату кістяного масиву. Хвороба остеопороза — збільшена пористість кістки, в наслідок чого кістка м'якшіє та спричиняє зігнення хребетного стовпа і похилену позу, атакує вона мільйони людей, зокрема старших жінок. Клінічні спроби лікувань впродовж останніх п'ятьох років виказалися дуже надійними та з мінімальними неґативними наслідками. Дослідники твердять, що якщо спосіб цього лікування буде одобрений Федеральним управлінням харчів і ліків, то це буде першим лікуванням, що відновляє кістяний масив у будь-якому прояві хвороби остеопорози.

ЯК УЖЕ ІНФОРМОВАНО, новообраний президент ЗСА Джордж Буш закінчив добір своїх співробітників як в кабінеті, так і поза ним. На думку спостерігачів всі вони мають досвід і практику у віданні державними справами, обізнані з внутрішньою політикою Вашінґтону та прихильники спокійної дипломатії. Виглядає, що у доборі співпрацівників та створенні свобідної атмосфери, новообраний Президент дає до зрозуміння, що його уряд буде відкритий і доступний.

Б. Гаврилишин критикує перебудову

Джерзі Ситі, Н. Дж. — У тижневику „Літературна Україна" з 15-го грудня 1988 року вміщено обширне інтерв'ю Миколи Чубука із відомим широко у світі професором Женевського міжнародного інституту менеджерів Богданом Гаврилишином.

Ітерв'ю тим цікаве, що його автор дуже прихильно висловлюється про проф. Б. Гаврилишина помимо того, що цей останній подає свої критичні думки на тему перебудови і ситуації в СССР, а зокрема в Україні.

Автор інтерв'ю, яке відбулося в Києві — конкретно, в Києво-Могилянській Академії — подає точно життьовий шлях свого гостя із Женеви, підкреслюючи його виїмково високе становище у міжнародному світі та його глибоке прив'язання до батьківщини — України. Розмова заторкує також дразливу проблему української мови за границями України і в Україні.

Б. Гаврилишин не скупить із висловленням критичних думок на тему занепаду української мови в Україні, стверджуючи, що тут зволікається із розв'язанням того питання і в ньому уряд УССР стоїть на два кроки назад від перебудови. Але Б. Гаврилишин критично висловився також в загальному про проґрес перебудови, що він ствердив також у своїх доповідях, які і були причиною, що він вдруге перебував на Україні. Він зазначив відразу, що всі свої лекції виголошував українською мовою і що слухачі добре його розуміли, бо завдавали йому багато питань. Він однак уважає, що в СССР є брак компететних осіб до переведення усіх цих задуманих змін, як і брак досвіду, який має в ділянці господарській та технологічній західній світ. Він ствержує, що до економічної та соціяльної перебудови потрібна добровільність, а страхом втримувати державу не є „вигідно". Також не можна переміни осягнути, на думку Б. Гаврилишина, впровадженням великого числа нових законів, бо твориться бюрократія і новий застій.

Совєтський журналіст подає усі ці думки Б. Гаврилишина беззастережно, зазначуючи при тому, що його співрозмовець має дар коротко та чітко розглядати одну проблему в сукупності з іншими і порівнює його до „вдатного художника, який ліпить скульптуру на очах, тільки користуючись не глиною, а словами".

При кінці М. Чубук інформує своїх читачів також про те, що у своїй праці, яка була надрукована дев'яти мовами п. н. „Напрямки майбутнього", Б. Гаврилишин, аналізуючи різні соціяльно-політичні системи, робить прогнози розвитку світової економіки, в якій передбачає необхідність цілковитої перебудови економічної і соціяльної структури в СССР. А книжка друкувалась ще в 1980 році.

СВОБОДА SVOBODA
УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК UKRAINIAN DAILY

FOUNDED 1893

Svoboda (ISSN 0274-6964) is published daily except Sundays, Mondays and holidays by the Ukrainian National Association Inc. at 30 Montgomery Street, Jersey City, N.J. 07302

Svoboda (201) 434-0237 UNA (201) 451-2200

Subscription 1 year — $40.00, 6 months — $22.00, 3 months — $12.00
UNA members 1 year — $15.00. Change of address — $1.00. Make check or money order payable to "Svoboda"

Postmaster: Send address changes to:
Svoboda, 30 Montgomery Street, Jersey City, N.J. 07302
Tel. (201) 434-0237, (201) 434-0807, (201) 434-3036

Second Class Postage paid at Jersey City, N.J.

P.O. Box 346 Jersey City, N.J. 07303

Кастро боїться гласности

Диктатор Куби Фідель Кастро, який зараховує себе до „чистих марксистів-ленінистів", вже від самого початку приходу до влади в 1985 році Міхаїла Ґорбачова, був незадоволений його новою програмою гласности, перебудови, відкритого суспільства, поширення співпраці з „капіталістичними державами" світу, зокрема із З'єднаними Стейтами Америки і голошення „соціялістичної демократії", яка мала б замінити дотеперішню ортодоксальну диктаторську систему сталінського і брежнєвського типу.

У грудні минулого року, напередодні заповіджених відвідин Куби Міхаїлом Ґорбачовим, яка не відбулася тільки з причини землетрусу у Вірменії і приспішеного виїзду М. Ґорбачова з Ню Йорку, Кастро не збирався вітати совєтського гостя з відкритими руками, не зважаючи на колосальну допомогу (понад п'ять більйонів долярів кожного року), яку Куба отримує у формі різнорідних товарів і зброї від СССР, а навпаки мав намір критикувати совєтську політику і висловити вголос своє застереження до голошеної Ґорбачовим програми.

На його думку, кубинська економіка відстає частинно тому, що її протектори систематично займаються експериментами і консеквентно не ідуть у визначеному напрямку. „Ми не хочемо, щоб вони 10 чи 20 років пізніше сказали нам, що деякі програми, які вони переводили в життя, не є тепер добрі чи актуальні", — заявив Кастро групі кореспондентів.

Представники, чи радше офіційні совєтські речники, досі публічно не скаржились на Ф. Кастра, знаючи, що він дуже часто виручував їх у критичних хвилинах, наприклад, послав своє військо до Анґолі, військових дорадників і зброю до Нікараґуа та інших латино-американських країн, займався експортом „революції" у цілому світі, був добрим посередником між СССР і недорозвиненими господарсько країнами тощо. За свої послуги Кастро, як жадний інший комуністичний диктатор, отримує й досі велику економічну допомогу від СССР, хоч імперія сама переживає господарську, а у зв'язку з новою ситуацією також і політичну кризу.

Знаючи, яку ціну становить для комуно-московської імперії „острів свободи", росіяни кажуть, що вони не хочуть силою заставляти Кастра, щоб він змінив свою думку тим більше, що він не порушує комуністичних догм і не шкодить введенню в життя нової політики КПСС. Кастро, вихованець Отців Єзуїтів, вважає себе воїном марксизму-ленінізму і оборонцем комунізму у світі, особливо там, де він (комунізм) загрожений „капіталістами". Крім того, він вважає, що політика детанту між ЗСА і СССР цілком не означає, що мир запанує у світі і що „ми вже зовсім непотрібні".

Одним словом, між двома комуністичними альянтами заіснувало тимчасове непорозуміння. А може це тільки тактика комуністичних змовників, потихенько підтримувана совєтськими бюрократами і прихильниками „твердої руки"?

Не треба, очевидно виключати можливости, що комуно-московські імперіялісти зумисно толерують існування „кастровського" комунізму, більш сприємливого для диктаторів в Центральній Америці.

Іван Самійленко

ДЦ УНР ПЕРЕД НОВИМИ ЗАВДАННЯМИ

Як відомо, 1988 рік був роком епохального ювілею — 1000-ліття удержавлення християнства в Русі-Україні, а одночасно й ювілеєм 70-ої річниці проголошення 4-го Універсалу, який урочисто сповістив український народ і весь світ, що „Однині Українська Народна Республіка стає самостійною ні від кого незалежною і суверенною Державою Українського Народу". Це був дійсно знаменний і пам'ятний український рік.

Одначе, тема цієї статті, її вістря, буде скероване на ті головні події і проблеми, які чекають нас в 1989 році. Тут, в першу чергу, мається на меті велика історична і всенаціональна дата 22-ге січня 1919 року, цебто 70-та річниця проголошення „Універсалу про Всеукраїнську Соборність", який голосив, що „Віднині зливаються в одно віками відділені одна від другої частини України — Галичина, Буковина, Закарпаття і Придніпрянська Україна в одну велику Україну. Сповнилися відвічні мрії, для яких жили і за які вмирали найліпші сини України". І далі сказано, що „Віднині є тільки одна незалежна Українська Народна Республіка".

В ознаменування цієї великої і святочної дати, ДЦ УНРеспубліки в екзилі ухвалив скликати X Сесію УНРади, яка має відбутися в травні 1989 року в приміщеннях Культурного Центру в Бавнд Бруку, Н. Дж. Отож стоячи на передодні цих важливих подій і свят, слід бодай коротко, зупинитись на ролі і значенні ДЦ УНР в екзилі та на цих пекучих проблемах, які очевидно прикують належну увагу делеґатів X Сесії Української Національної Ради.

Державноправні підвалини УНР в екзилі

Вшановуючи національні свята 22-го січня 1918 і 1919 років, ми не можемо оминути і державні акти органів УНР 21-го травня, а зокрема 12-го листопада 1920 року, видані на рідній землі, які виразно визначали правні підстави ДЦ УНР у екзилі. Ці акти, зокрема Акт 12-го листопада ясно визначив порядок переємства верховної влади УНР очоленої головою держави з титулом президента, який забезбезпечив і правно оформив тяглість та переємство національно-державної інституції" в екзилі, як єдиного носія української суверенности і виразника збірної волі українського народу виявленої універсалами 22-го січня 1918 і 1919 років.

Важливість збереження тяглости і переємности ДЦ УНР в екзилі, які безпосередньо походять від правних державних органів, що існували на державній території України — УЦРади, Трудового Конгресу і Директорії УНРеспубліки, — уможливили в 1925 році, після трагічної смерти Голови держали бл. п. Симона Петлюри, безперебійно забезпечити передачу верховної влади його наступникові Андрієві Лівицькому.

З обігом часу, зокрема після Другої світової війни, нові політичні обставини, як в Україні так і назовні вимагали від державного проводу УНР в екзилі нової — більш ефективної національно-визвольної політики. Для цього необхідно було поробити деякі зміни і доповнення до існуючих в той час державних законів про Тимчасове Верховне Правління та Державну Народну Раду, що були ухвалені ще в Україні в грудні 1920 року.

З цією метою був опрацьований проводом українських політичних організацій законопроєкт під назвою „Тимчасовий закон про реорганізацію Державного Центру", який на предложення тодішнього Уряду УНР в екзилі, був підписаний переємником законних українських державноправних органів 1917-1921 років — Президентом УНР Андрієм Лівицьким. Підписаний законопроєкт набрав сили закону 10-го червня 1948 року. Тут же треба відмітити, що авторами цього законопроєкту були всі українські політичні партії — вихідці зі всіх земель соборної України, за вийнятком гетьманців.

Новий „Тимчасовий Закон ДЦ УНР в екзилі" покликав до життя Українську Національну Раду (передпарлямент), яка виконує функції тимчасового народного представництва. Органами діючого тепер ДЦ УНР є: голова держави з титулом президента, його заступник з титулом віцепрезидента, уряд і Українська Національна Рада.

„У своїй діяльності Державний Центр Української Народної Республіки спирається на державні традиції української історії, на Акти 22-го січня 1918 і 1919 років та на всі наступні державні акти і на революційно-визвольну боротьбу українського народу на рідних землях спрямовану на відновлення суверенности соборної Української Держави".

Як бачимо, ДЦ УНР в екзилі існує і діє на тривких леґально-правних державницьких основах закладених Національно-Визвольною Революцією 1917-1921 років, законодавчих Універсалах і Актах останньої Української Держави — Української Народньої Республіки.

Консолідація — число один проблема

Втрата Української Держави — Української Народної Республіки, — 70-річчя якої ми в цьому році відзначаємо, глибоко потрясла серця всього свідомого українського світу. Сьогодні можна з певністю сказати, що окупація большевицькою Москвою в 1920 році, своїми наслідками, була найбільш фатальною помилкою вільного світу в першій половині XX століття.

І тому, цілком зрозуміло, що з наближенням національних свят — свята Незалежности і Соборности, у кожного українця виникає подвійне почуття. З одного боку радість — свято воскресіння нашої держаив, а з другого — відчуття глибокого смутку, який одночасно продовжує вир гірких питань, а головне із них: „Чому ми не втримали своєї рідної держави?

Продовження буде

ЖИТТЯ І ЗНАННЯ

Редагує Лев Яцкевич

На світанку нового тисячоріччя

За 11 років світ переступить поріг нового тисячоріччя. Як виглядатиме наше життя в році Божому 2 0001 та в наступних роках? Уже сьогодні, тут і там, появляються статті, телевізійні програми та наукові передбачення на цю тему. Не пасуть також задніх усякого роду ворожбити, ясновиди, астрологи та футорологи, які показують нам в кришталеві кулі, чи пак, у конфіґурації сузір, як виглядатиме наше життя у наступному тисячоріччі.

Чи насправді будь-хто з них, може відгадати чи передбачити наше майбутнє життя в новому тритисячному році, добре чи зле? Навряд! Бо передбачення майбутности — це дуже рисковне діло, з уваги на те, що жоден з передвісників не має контролю над майбутністю і одне, що він може зробити — взяти те, що маємо сьогодні та те, що недавно минуло, та унапрямити цю суміш у наше майбутнє. Але тому, що майбутнє не існує сьогодні, жод на смертна людина не може, ані відгадати, ані передбачити тих всіх закрутів та напрямків, якими працюватиме наше майбутнє життя.

Візьмімо, наприклад, 1960 роки, роки приреченого на голод населення у недорозвинених країнах. І раптом, зовсім непередбачено для всіх, стала дійсністю „зелена революція", яка в короткому часі перетворила ці країни у харчово самодостатні, та змінила чи радше завернула, на наших таки очах, це мариво голоду для цих країн. Звичайно, вагомі напруги та ущелини майбутнього можна вже запримітити в сучасності, але ціла проблема предбачення майбутнього, в основі, зводиться до знайдення ключа, який відчиняє двері поміж теперішнім та прийдешнім.

Протягом багатьох тисяч років особисте життя кожної людини було позначене тотожністю, люди родилися й вмирали, у більшості, в тому самому домі, майже все їх знання стояло на тому самому рівні, в дні їх народження, що в дні їх смерти. Це все проте драматичне змінилося з розвитком індустріяльної революції, яка стала сутністю нашої доби. Сьогодні з розвитком електронної революції живемо в добі, яку можна б назвати „зміною змін".

Особливо економісти, зашоковані тими непередбаченими змінами та характером нашого сучасного світу. Деякі події досягають апогею в таких нередбачених кризах, як нестримна інфляція, що згодом проминає та змінюється навіть на краще. Але кожна така криза чи зміна вирощує непередбачені проблеми, не тільки в економії, але й в інших ділянках.

І саме ці несподівані проблеми хвилюють нас усіх. У одному тижні, вони спричиняють нежданий зріст продукції та продажу новостворених технічних споруд чи пристроїв, щоб за короткий час, ця сама компанія, що їх продукувала, проголосила банкрутство. В тому часі, коли пишемо цю статтю біля півтисячі американських банків, типу „L/S" (ощадно-позичкового) збанкрутувало й держава, в якій ті ощадності були забезпечені, мусить тепер звернути біля 15 більйонів долярів, тим всім щадникам, яким збанкрутовані банки не всилі звернути їх ощадностей.

Немає сумніву в тому, що банки в майбутності відрізнятимуться від сучасних банків. І те, що сьогодні не можна собі навіть уявити — завтра стане дійсністю.

Межі та скаля тих змін будуть радше більшати. Тому слід очікувати більше замішання, ніж постійність та стабільність, що її будь-коли знав світ. До найважливіших ділянок, у яких ті зміни стануть дійсністю — слід зарахувати: біологію, технологію, соціологію, релігію та політику. Наш сьогоднішній світ становить суміш можливостей та патології, у яких одні знаходять повну дозу щастя, а інші небезпеку та відчай. Чи наступне тисячоріччя буде мирніше та щасливіше ніж сучасне, важко сказати?

Наше сучасне тисячоріччя дало світові геніяльного філософа біології та одночасно її візіонера, в основі Адолфа Гакслі, автора книжки „Новий сміливий світ" (1932), з якої багато передбачень стало вже частково дійсністю. Таким „новим сміливим світом" у наступному тисячоріччі стануть софістиковані комп'ютори, які докорінно змінять життя людини, не тільки в її щоденному житті, але теж у таких ділянках, як освіта, економія, технологія, знання та мистецтво.

Дитина вже в наступному десятиріччі дістане в школі металевий підпомагач, що буде її інструктором, який провадитиме її, немов за руку, крізь гущу інформацій та пояснюватиме нові, небачені речі, явища та події, при допомозі тривимірних зображень. Металевий вчитель чужих мов дасть їй теж змогу опанувати любу чужу мову без акценту, у відносно короткому часі. В медицині лікар-хірург матиме змогу ще перед операцією перестудіювати та перевірити на тривимірному моделі всі її деталі.

Софістиковані тривимірні зображення зреволюціонізують також доцьогочасні проєкти та технічні креслення, а комп'юторні метереологічні моделі слідкуватимуть в просторі за змінами погоди та передбачатимуть її важливі зміни, щонайменше кілька тижнів наперед.

Але всі ці технічні чудеса, що нам сьогодні приносять розвиток технології, просновані моральним, соціяльним та технологічним терням. Тому її творцям слід мати на увазі, що метою технології є не тільки піднесення життєвої стопи людини, але теж і допомога людству в елімінації голоду на нашій пляneті та у захисті її природної системи перед тотальним знищенням. Але найважливіше, що технологія не може поряд усіх своїх мерехтливих чудес, стати свого роду Франкенштайном, унапрямленим на знищення своїх власних творців.

(Закінчення на стор. 4)

Михайло Кучер

СССР — ПОЧАТОК КІНЦЯ І ЩО ДАЛІ?

Логіка становища в Совєтському Союзі веде до загострення конфлікту суспільних сил з владою. Одначе нема сумніву, що уряд Ґорбачова може військовою силою приборкати рух спротиву режимові, якщо той не об'єднається.

Кремль засудив події у Вірменії і Верховні Ради окремих республік повідомили, що вірменське питання вже вирішено.

Можна думати, що приборкання силою маніфестації у Вірменії було „успішним". На вулицях Єревану було повно танків, а над столицею кружляли військові гелікоптери. Але припинення свого часу вуличних маніфестацій у Вірменії означає фактично кінець перебудови. Одначе Вірменія навчила національні совєтські республіки способу протесту. Рішучий протест викликав відступ центрального уряду. Уряд вжив тактики відступу і підкупу — обіцяє помешкання, вірменські за мовою навчання школи і телевізію, але не може виконати основної вимоги. Кремль не може погодитись на повернення Вірменії Нагорно-Карабахської провінції. Це означало б, що спротив режимові можна виграти.

Рух спротиву режимові може вийти поза раціональні межі. Незадоволення все побільшується. Церква в СССР скомпромітована співробітництвом з режимом, тому нема міцної стримуючої сили уникнення непотрібних жертв. До певної міри гальмуючою силою може стати інтеліґенція типу акад. Сахарова. Відомий є його лист до уряду, опублікований в „Московських новинах".

Хронологічно спротив Вірменії виник рано. Совєтське суспільство не є до спротиву приготоване психологічно. Одвертий виступ до влади в СССР і досі неможливий з кількох причин. Можливо, що антисовєтська революція буде виступати під гаслом національних вимог.

Очевидно національні вимоги неросійських республік справа важлива, але досі такі вимоги Кремль може іґнорувати, бо вони необ'єднані, вони не перетворилися в основний конфлікт, як це маємо в Польщі: влада — суспільство. Бажане створення понаднаціональної організації, одвертого виявлення солідарности між поневоленими народами.

На верхах совєтської влади провадиться боротьба. Перебудова досі неуспішна. Це непокоїть прихильників Ґорбачова, але додає сил „консерватистам". Сам Ґорбачов не має добре продуманої стратегії, прикладом чого є трактування вірменських подій, — один крок уперед, два назад". Хитання щодо трактування вірменських подій означає розпад центральної влади.

Теперішні уряди національних республік хворіють на подвійну льояльність-відношення до центральної влади і до власних громадян з другого боку.

Нема згоди і поміж самим „реформаторами", доказом чого є полеміка між „Правдою" і „Совєтською Росією". „Щілинами в системі, або в цілості СССР можуть стати кордони національних республік. Уже тепер варто бодай теоретично розглянути справу, що станеться в СССР, якщо Ґорбачов програє перебудову, і „консерватори" пустять КҐБ для розправи над суспільством. Тоді КҐБ прийде до влади.

Треба бажати, щоб процес внутрішнього розпаду проходив повільно. Це дало б час і можливість зміцненню революційної свідомости совєтського суспільства, а силам спротиву національних республік — об'єднаним силам — дало б можливість викликати зрозуміння своїх вимог. Потрібна монолітна програма, яка буде мати в собі зрозуміння вимог національних республік, в першу чергу України.

Покищо події у СССР викликають мало основані надії без логічної підстави. В СССР вже було кілька „відлиг", після яких настали приморозки. Забагато віри дано заяві Ґорбачова, що найважливішим завданням перебудови є — чи буде — розгляд майбутнім Пленум ЦК національних проблем. Але й те, що тепер діється в СССР може вплинути на долю Европи і навіть цілого світу. Совєтська система знаходиться в стані розпаду. Влада відповідає наказаною зверху „модернізацією".

Важливим чинником є Афганістан. Щоб наказала пропаганда, але війну програно. Тут прийнято згадувати програну царським режимом російсько-японську війну, яка помітно радикалізувала настрої суспільства, а програна Перша світова війна доконала Російську імперію. Антисовєтська революція знаходиться в ранній стадії розвитку. Покищо неясні надії охоплюють все нові групи совєтського населення. Реалізація тих надій неможлива із-за економічних чи доктринальних змін. А тим часом наростає незадоволення і в суспільстві і серед національних республік.

Мирослав Семчишин

ТРИВОЖНЕ МАЙБУТНЄ УКРАЇНСЬКОЇ КУЛЬТУРИ В УКРАЇНІ

V.

Основною канвою цих міркувань є питання національної культури, яка, на його погляд, є структурально неповна, бо позбавлено її ряду ланок, а деяких взагалі немає. Що важніше це те, що українська мова не виконує своїх суспільних функцій, а національна мова — каже Дзюба, — це хребет національної культури. А коли зважити, що цілі прошарки української людности вже не користуються українською мовою, то це колосальне збіднення і зниження інтелектуального і духового потенціялу нашого народу, це вихолощення національної культури. Дзюба констатує безпірний факт, що в совєтській Україні національна культура функціонує в сусідстві з російською у великих містах російська культура надає основний тон суспільному життю, а не українська. Правда, ніби виправдовуючи той факт співіснування двох культур, — каже він, — в нашій літературі в давніших часах були випадки, що українського роду письменники писали свої твори по-російськи (Гоголь, Мордовець, Короленко й Григорій Квітка-Основ'яненко(, і Гоголь, на думку Дзюби, не тільки російський письменник. Такі випадки є і в образотворчім мистецтві і в музиці, чи в скульптурі. Але, що дуже турбує автора це невизначеність межі між українською і російською культурою в сучасній Україні і він ще раз категорично стверджує, що тільки національна визначеність культури ґарантує історичну долю народу, ґарантує його майбутність, як нації. — А тим часом в Україні під видом інтернаціоналізму все українське сплітається з російським.

У своїх дальших критичних зауваженнях Дзюба перераховує ті всі ділянки національної культури, які структурально неповні і не виконують задовільно своїх завдань. І так він розглядає ролю і завдання політичної культури, а під цим терміном він розуміє видавництво, курси суспільних наук в університетах, прилюдні виступи письменників, тощо, (з дуже вбогим тиражем наук, видань), науки, мовознавства, українського народного мистецтва, а в цій ділянці ми українці, — каже він один із небагатьох народів Европи, який зберігає народну культуру в усіх галузях. Він з очевидним жалем пригадує слова Довженка, який мріяв створити український етнографічний фільм, щоби у ньому розкрити красу рідної землі, яка годує нас не тільки хлібом, але й звичаями, уявленнями, піснями-думками, відчуттям вітчизни наших батьків-дідів і прадідів. Сучасна література не виконує своїх завдань, а зокрема він докоряє українським драматургам, що не використовують творів українських клясиків, в яких можна знайти багато суто українських тем.

Як приклад він ставить письменників, мистців і драматургів, доби розстріляного відродження (тобто 1920-30 рр.), коли мистці України об'єднувались навколо певної творчої плятформи, а творчі об'єднання мали свої високоякісні журнали, як от „Мистецтво", „Літературний Ярмарок", „Універсальний журнал" і інші. **В таких формах зазначує, їх сьогодні вже не відродити"...** Нам дуже потрібні, — **каже він, — „якісь магнетні поля", в яких скупчувались би нові лінії різних мистецтв і приводить імена таких заслужених творців, яких строго заборонено було й згадувати, як от Курбаса, Еллана Блакитного, Бойчука, братів Кричевських.**

А в заключенні — стверджує Дзюба, — сучасна українська культура не цілісна, бо немає в ній творців якоїсь спільної поєднуючої ідеї, а через те і не рівновартна, національно неглибока . все це разом сповняє його з неприхованою тривогою за її майбутнє. А для сильнішого контрасту він вказує на культурні дії українських еміґраційних радше закордонних спільнот у Польщі, Чехо-Словаччині, в Румунії чи Югославії, спеціяльно вирізнюючи Свидник на Словаччині (Пряшівщині) зі славним етнографічним музеєм і його науковими виданнями, що доходять до півтора тисяч тиражу для сорока тисяч українського населення.

Але своїм виступом у журналі „Культура і життя" Дзюба не вдоволився. На сторінках чи не найбільш почитного тижневика „Літературна Україна" він помістив свою другу статтю п. з. „В обороні людини і народу". В центрі його уваги є стан української мови в сучасній Україні, і він гостро таврує законну, але сумну практику добровільного вибору мови навчання у школах України. Досі, — каже Дзюба, — історія не знала такого випадку, щоб цілий нарід сам, добровільно, вирікався рідної мови...Проти цього горезвісного з часів Хрущова закону періодично появляється безліч листів до преси, радіо, а наслідки такого закону такі, що українську мову вважають непрестижою, а це веде до винищування національної інтеліґенції, до приховування від народу його культурної спадщини та вирощування серед українців почуття національної меншевартости. Протилежно до естонців, вірмен чи грузинів, національний рух в Україні приглушений і обмежений статтями, дописами у пресі, чи, в кращому випадку, засновуванням гуртків чи клюбів для плекання рідної мови.

Ворогам української мови і її русифікаторам з кіл так чужих як і своїх людей. Він пригадує часи царату. „Колонізатори, пише Дзюба, русифікували мову церкви, не допускали до шкільництва рідною мовою, перешкоджали спілкуванню і свідомої інтеліґенції з народними масами і терпіли нашу українську мову тільки, як мову неосвіченного села, як мужицьку мову. „На цьому ґрунті — твердить Дзюба, — виріс у нас масовий комплекс національної самонепошани, самозневаги і прагнення до ніби то, 'вищої' російської культури.. І так зявилася серед нас велика кількість безбатченків, які захопились російською культурою і не хочуть вертатися на рідний ґрунт, особливо, коли таке повернення може відібрати їм добре і вигідне життя".

Національна політика в підщербицькій Україні, — за словами Дзюби, — спрямована на те, щоб знищити зацікавлення і практику рідної мови, а замінити її російською, бо без її знання вперед не підеш і з українською мовою в люди не вийдеш... „Легше, — каже Дзюба, — українізувати (тобто навчити літературної мови) росіянина чи жида ніж хахла, що старається відректися рідної мови. Це явище дуже помітне, зокрема, серед вихідців з сіл, до міст, які вважають, що українська мова сільська, а російська, це мова міста і через те вона престижова...

У висліді Дзюба приходить до такого заключення: немає мовної проблеми, як окремої, бо мовна проблема є складовою частиною культури, морального стану суспільства, національних відносин, духового здоров'я і буття народу. А закінчує свою обширну статтю Дзюба палким закликом до підтримки рідної мови, як занедбаної дитини, якій потрібна всебічна опіка держави і громадськости.

(Закінчення буде)

Тисячоліття Християнства під тихими пальмами

Громада осередку св. Андрія в Норт Порті відсвяткувала Тисячоліття потрійно: найперше — посвяченням чудового кондомініюму, нашого Українського Села, що славиться як одна з знайгарніших будов у місцевості. Потім — концертом славного тріо „Верховина" з Торонто і нарешті — відкриттям пам'ятника святому Володимирові на площі Осередку. Це було завершенням наших святкувань, урочисте, людне і пишне.

До свята старанно готувалися ввесь рік. Господар оселі Іван Марченко поїхав до Оттави й привіз звідти іконостас, що його спільними силами відполірували й припасували до стін. Виглядає так, ніби нам на замовлення зробили. Тим часом двигуни осередку, Володимир і Павлина Різники наполегливо працювали над проєктом пам'ятника Володимирові. А скільки то було праці й мороки, хоч би із дозволом міста й технічними подробицями. Не вірилось, що монумент на час прибуде... Але ось вийшла бригада „молодих емеритів", розчистила площу; наша всебічно обдарована д-р Ярослава Грабович прибрала квітник, а також сцену в залі, і кілька днів до свята пам'ятник вже стояв на площі, запнутий покривалом.

Пам'ятник святому Володимирові у Норт Порті.

Хоч концерт „Верховини" відбувся ще 10 грудня, перед урочистим святом, ми про нього згадаємо пізніше. Спершу про урочистий Молебень і посвячення пам'ятника.

Ранок був погожий, навіть холодний, як на Фльориду. Пані повиймали зі скринь хутра, і до свіжого запаху сосен і квітів приєднався легенький дух нафталіни. З церкви вийшов урочистий похід з хрестом, хоругвами, українським, американським і канадським прапорами (бо тут мешкає багато канадських українців). Священики під проводом нашого улюбленого отця Форостія стали навколо престола на свіжому повітрі; збоку — хор під майстерним проводом дириґента інж. Павла Грабовича у своєму найновішому складі. Священиків було десять та ще й один український баптистський пастор В. Савчук. Соборний склад духовенства представили отці Форостій і митрат М. Берко — з Норт Порту, архимандрит д-р Анастасій з Доверу, протопресв. М. Борисенко і митр. прот. Н. Столярчук — Порт Шарлот, декан Я. Федик і прот. М. Петляк — із С. Пітерсбурґу, прот. М. Михайлюк — із Лорейн, прот. В. Мельник — з Анн Арбор, Миш., С. Зарічний — з Маямі. Склад соборний, а хто з них православний, а хто католик — здогадуйтесь самі. В кожнім разі, це було дуже гарно й достойно. Служили Молебень, передаючи Святе Письмо з рук в руки, воду освятили і символічно охристили всіх присутніх, так як було колись на берегах Дніпра й Почайни. Тоді наша гостя енерґійна Оксана Мешко разом із головою громади Володимиром Різником відслонили пам'ятник. На ґранітнім монументі викарбувано постать князя Володимира з високим хрестом. Одразу знайшлися критики: всім сподобався хрест, але не всім вираз очей і... чоботи. Але вже так є, мусимо його таким любити. Здалеку все виглядає добре. Біля пам'ятника пізніше буде виплекано парк і дві меморіяльні лави. У святкуванні надворі промову казав пастор Савчук. Розказав про своє походження — він син арґентинських українців, що прищепили йому любов до України. Християнство принесло Україні першу книгу — Євангелію, яка дала початок розвиткові письменности й науки. Пастор Савчук закликав допомагати тим, що борються проти комуністичного режиму в Україні й давати їм всебічну допомогу.

Відспівавши „Боже великий", всі пішли до залі на смачний обід, що його зготували мудрі трудівниці осередку св. Андрія. Отець Форостій виголосив цікаву змістовну доповідь про свято Андрія. підсиливши її віршем Василя Щурата. У своїй промові о. Берко зосередився на причинах прийняття християнства. Головними мотивами о. Берко вважає приклад св. княгині Ольги і „просвітлення ума і серця". Прикрасою свята був виступ Оксани Мешко. „Вітаю вас усім палом своєї материнської душі", — так почала вона свій виступ. Оксана Мешко наголошувала пекучу потребу, що ми її вже й самі добре знаємо, але не можемо подолати — і тут, і там, в Україні: виховати нове покоління, передати їм в руки смолоскип. „Борітеся за кожного члена своєї діяспори!" Промовляла вона надхненно про демонстрації і мітинґи у Львові й Києві, про те, як святкували Тисячоліття в Києві під пам'ятником Володимирові, про переслідування й нагінку урядових громил, про красу наших християнських звичаїв, з'єднаних з одвічними народними традиціями. Доповідь плинна, як течія Дніпра в тиху погоду. Цікавий був виступ білоруського представника, члена нашого осередку д-ра Сазиса, що підкреслив історичну спільність інтересів України й Білорусії. „Не мислю вільної Білорусі без вільної Укрїани, вільної України без вільної Білорусі". Ці золоті слова поширити б на ввесь світ: „Не мислимо вільного світу без вільної України!"

Від українців Англії виголосив теплий привіт Голова Комітету Хрищення в Великобританії, також член нашого Осередку інж. Ярослав Гаврих.

Цей святковий день 13 грудня — день нашого патрона, св. Андрія, закінчився показом фільму про Хрищення України, виготовленим Гарвардським інститутом. Фільм бездоганний, науково обоснований, не викликає жодних протиріч. Диктор прекрасний (професійний американський актор, що сумлінно вивчив вимову українських імен і назв).

А тепер про концерт „Верховини", що відбувся 10 грудня. Тріо створено понад 30 років тому, але склад його мінявся. Тепер співають Анна Ящишин, Надія Коханська й Богданна Ігнатович. Це, в деякій мірі, і квартет, бо піяністка Галина Михальчук чудово вписується в їхні голоси. А може й квінтет, бо керівник ансамблю Олена Глібович, розважає своїми дотепними деклямаціями. А головне — вона дає цій одиниці і унікальний характер і тяглість, так ніби склад лишався незмінним. Надзвичайно гарно вдягнені вродливі співачки три рази міняли вбрання, залежно від циклю пісень: східньоукраїнських, галицьких і нарешті — карпатських, які в них, мабуть, найкраще виходили. З нагоди Тисячоліття ансамбль проспівав кілька релігійних пісень, а з них найефектовніша — „Київські дзвони" Садовського та „Через поле", обробка якої скромно підписана „О. Г." (Олена Глібович) дуже гарна. А поміж чарівними співами „Верховини" грав місцевий квартет з міста Веніс, керований Ярославом Ліщинським. Крім цього обдарованого українця грали Бернадіна Салліван, Франк Калерно і Етел Дрейгауз. Вони виконали частини симфонії й квартерту Моцарта і Вебера, і це була справжня насолода для любителів клясичної музики. Треба зазначити, що старанням Ліщинського семфонічна оркестра Веніс виконає в концертяі 18 березня 1989 р. Карпатську симфонію М. Колесси, а його доня, Люба Ліщинська, буде грати фортепіянове сольо.

Так гарно й успішно працьовитий осередок св. Андрія завершив цей ювілейний рік.

Ганна Черінь

Діти із 59-го Відділу УНС вітають св. Миколая

Св. Миколай у Бриджпорті.

Понад 75 дітей з Бриджпорту і околиці нетерпеливо очікували в неділю, 11-го грудня 1988 року приходу св. Миколая та роздачі подарунків. Цю вже традиційну імпрезу відкрив голова Відділу Роман Стець, а програму перевів о. Іван Терлецький, парох церкви св. Покрови. Діти уважно слухали о. Івана про леґенду св. Миколая, про його добрі діла та чуда. Продовжувала програму Ірена Демків, катехитка, яка висвітлила звукові прозірки про Різдво на Україні, продукції Волтера Дісні.

Очікування і напруження серед дітей зросло і тоді почулися дзвіночки від сторони церкви, сповіщаючи про прихід Отця Миколая. В супроводі вівтарних хлопців із свічками увійшов до церковної залі Отець Миколай „Діти із захопленням співали голосно „О, хто, хто Миколая любить", а Отець Миколай гідно і з повагою балогословив дітей. Коротка наука св. Миколая про молитву і любов ближніх. Почалась жвава розмова між св. Миколаєм і дітьми. При роздачі подарунків св. Миколай благословив кожну дитину окремо і кількома словами давав поучаючу науку. Діти із співом і вдячністю прощали св. Миколая.

Від головної канцелярії УНС приїхали М. Бойко і М. Стецина. Вони роздали родичам інформації про нові кляси забезпечення УНСоюзу та заохочували родичів щоб вписувати своїх дітей. Всі присутні діти дістали журнал „Веселка", то окремий подарунок УНС, який приготували М. Стець та Л. Добош.

Фінансовий секретар 59-го Відділу Тарас Сливінський, який був ініціятором і промотором цієї імпрези, приготував багато солодкого та перекуску для дітей і родичів.

Всі діти і старші весело та задоволено розходилися додому, згадуючи про ще одну успішну імпрезу, яку організував місцевий 59-ий Відділ УНСоюзу.

І. Г.

В пам'ять покійного І. Гірняка

У вівторок, 13-го грудня 1988 року відійшов несподівано у вічність сл. п. Іван Гірняк. Народився він 24-го квітня 1911 року в селі Бишки, пов. Бережани.

На похорон дорогого друга з'їхалися односельчани та друзі з цілого повіту, щоб попрощатися та віддати останній салют видатному борцеві-революціонерові, який ціле життя присвятив праці й боротьбі за волю України. Сл. п. Іван Гірняк був прикладом ідейного, жертвенного, повного посвяти та віри, незламного патріота-борця.

Пок. І. Гірняк виховувався на ідеях усусусів, воїнів УГА. Могила впавшого воїна в рідному селі, могила УСС на горі Лисоня вказували шлях та унапрямлювали тодішнє молоде покоління.

Із постанням ОУН І. Гірняк включається в її ряди. Разом з ним посвятилися підпільній праці односельчани: директор школи М. Беднарський, Г. Ґоляш, С. Левицький, І. Івашків, М. Лихолат, М. Стельмах, Базів Семко, які під проводом студента права Теодора Федечка духово перероджили рідне село, а згодом і цілий повіт. Село Бишки стало провідним та взірцево зорганізованим.

І. Гірняк доповнював своє знання самоосвітою та як добрий промовець і розсудний провідний член скоро вибився на провідне місце в підпільній сітці ОУН. 1933 року стає членом повітового проводу. Бере активну участь у шкільній акції, протиалькогольній, у виборах та висипанні могил.

В селі провадив крамницю споживчих товарів, яка стала пунктом повітових зв'язків. Одружився з Пазею Гайдук.

1933 року був заарештованим з засуджений за протидержавну діяльність на 4 роки. Сидів у Бережанах і Самборі. Тюрма стала для нього школою знання. По виході включився дальше в підпільну працю. Якийсь час з друзями Г. Голяшем, С. Гаврилюком та Василем Куком — „Медведем" співпрацювали з підпільною друкарнею „Мандоліна", що приміщувалася в селі Мужилів та Угринів Підгаєцького повіту.

До вибуху війни ще два рази був заарештований. З вибухом польсько-німецької війни, 1-го вересня 1939 року, сидів у Бережанській тюрмі. У цьому часі члени ОУН зібралися в Бишківських лісах і плянували наступ на місто Бережани, щоб здобути зброю, розброюючи польських вояків, які відступали в сторону Румунії. Коли вже все було підготоване, І. Гірняк, звільнений з тюрми, вплинув на відкликання запляннованої акції, бо в місті були тисячі польського війська добре озброєного.

Новий московський окупант виявився безпорівнання гіршим від польського. Почалася страшна нагінка не тільки на підпілля, але на всіх свідомих та активних суспільно-громадських працівників. Масові вивози в Сибір, арештування стали щоденними явищами. Поширилося донощицтво в наслідок терору НКВД. Актив молоді пішов у підпілля.

Літом 1940 року, як член окружного проводу, організував з Г. Ґоляшем наради Краєвого Проводу, які відбулися в Бишківських лісах.

Восени 1940 року прийшло рішення вислати частину підпільників за кордон. Підготовано лінію зв'язків через Золочівщину в Сокальщину до ріки Буг, яку треба було переходити. Цілий плян був виданий провокатором І. Майчуком. Іван Гірняк вибрався в далеку дорогу з дружиною. Дорогою треба було поборювати ряд перешкод. Та І. Гірняка з іншими провідними друзями зі села Бишки й Конюхи відіслано назад у рідні сторони для дальшої праці в підпіллі.

Батьків і сестру вивезли большевики в Сибір, де вони пропали. Брат Микита був заарештований, засуджений в Тернополі й пропав без вісті. Брат Гриць, повітовий провідник юнацтва, скривався.

З приходом німців, як член окружного проводу під керівництвом М. Семчишина, включився в суспільно-громадське життя в місті Бережани. Він був членом Організаційного Комітету по підготові проголошення відновлення української державности в місті Бережани, в якій взяло участь коло 10,000 учасників із сіл цілого повіту.

З початком вересня 1941 року був заарештований ґестапо з іншими членами повітового та окружного проводу. Сидів у Кракові в тюрмі Монтелюпіх. По взвільнені виїхав з дружиною і сином Тарасом на еміграцію.

В Мюнхені далі включився в політичне життя, а з приїздом до Ню Йорку став прикладним членом рідної громади та активним членом прафії св. Юра. Довгі роки працював у редколеґії „Бережанська Земля" та в патріярхальному русі.

Під час Панахиди в похоронному заведенні Яреми прощав покійного від односельчан та друзів із Бережанського повіту й від редакції „Бережанська Земля" інж. С. Голяш, а інж. М. Галів від Патріярхального Товариства. Письмові співчуття родині прислав інж. В. Олеськів.

Похоронні відправи відслужив о. Л. Лавринюк, ЧСВВ. Похоронено на цвинтарі в Бавнд Бруку 23-го грудня 1988 року.

На поминках поділилися споминами про покійного М. Зацухний, співв'язень польських тюрм та мґр М. Турецький про спільне перебування в німецькій тюрмі Монтелюпіх в Кракові. Інж. Піньковський вказав на його великий вклад праці у виданні реґіональної книжки „Бережанська Земля".

Михайло Юзенів, голова бережанців, перевів збірку на добродійні цілі, яка винесла 590 дол.

Сл. п. Іван Гірняк залишив у смутку дружину Пелагію, сина інж. Тараса, внучку Талю та родину в рідному селі.

Степан Ґоляш

У СХІДНІЙ ЕВРОПІ поширились поголоски, що Москва хоче замінити маршала Віктора Кулікова головнокомандуючого військами Варшавського Пакту, іншою особою. Говориться фактично про двох совєтських старшин: 53-річного генерал-полковника Владіміра Лобова, який тепер є першим заступником керівника генерального штабу армії, і 63-річного першого заступника міністра оборони СССР ген. Петра Люшева. Акредитовані в Москві кореспонденти підкреслюють, що заміна Кулікова співпадає з пляном Міхаїла Ґорбачова зменшити на 10 відсотків совєтську армію в сателітних державах і вивести звідтам принаймні 50,000 совєтських вояків з Мадярщини, Чехо-Словаччини і Східньої Німеччини, а також зменшити число танків на 5,000.

АҐЕНТСТВО АССОШІЄЙТЕД Пресс повідомило, що Лівія є головним постачальником зброї, амуніції і вибухових матеріялів для Ірлянської Революційної Армії (ІРА). Крім зброї лівійський диктатор полк. Муаммар ель-Каддафі виасиґновує великі суми грошей для ІРА і підтримує ірляндських терористів морально й політично де тільки може. Цю інформацію підтвердив в Римі міністер внутрішніх справ Великобританії Даґлас Герд.

У НЮАРКУ, Н. ДЖ., агенти митного уряду заарештували Південно-корейського підприємця з недалекого містечка Шорт Гиллс і оскаржили його в конспірації незаконного купна та експортування 125 тон нервного газу. Перший асистент державного прокуратора для стейту Ню Джерзі Майкл Чертоф заявив, що кінцевою метою перепачкування цього вантажу був Іран, але потвердження цих припущень ще немає.

НЕ ЗВАЖАЮЧИ НА ЗМІНИ та улегшення іспитів в депараталенті нюйоркської поліції, дуже мале число неґритянських чи еспаномовних кандидатів їх проходить. Літом 1988 року 12,000 кандидатів зголосилося до іспиту, 37.7 їх успішно здали, в тому троє чорних, 16 еспаномовних і один американець азійського походження. Досі в 27,000 корпусі нюйоркської поліції нараховується 3,000 чорних і 3,000 еспаномовних поліціянтів. З такими вислідами департамент нюйоркської поліції приготовляється до нових судових позивів, бо як твердять представники цих двох груп то справа вислідів цього іспиту має багато неясностей.

scope travel inc · УКРАЇНСЬКЕ БЮРО ПОДОРОЖЕЙ

Марійки Гельбіг

... Sanford Avenue, Newark, NJ 07106 Telephone: Area code (201)371-4004 or TOLL FREE 1-800-242-7267

ТУРИ В УКРАЇНУ НА 1989 РІК

ДЕКІЛЬКА З 30-ти ТУР НА УКРАЇНУ

МАЄМО ДОДАТКОВІ ТУРИ ДО ПОРТУҐАЛІЇ, ЮҐОСЛАВІЇ, РУМУНІЇ, ТУРЕЧЧИНИ, ПОЛУД. АМЕРИКИ, КИТАЮ і ГОНҐ-КОНҐУ

Тури до Львова...

6. **BANDURA I** 18 Days Escort: [illegible]	MAY 31-JUNE 17 SWISSAIR (IT8SRIEWRO31)	BUDAPEST	JUN 1-2	$2500
		LVIV	JUN 3-8	$425
		KIEV/Kaniv	JUNE 8-11	SINGLE SUP
		TERNOPIL	JUNE 12-15	
		BUDAPEST	JUNE 16-17	
11. **BANDURA II** 18 Days Escort: [illegible]	JUNE 28-JULY 15 SWISSAIR (IT8SRIEWRO31)	BUDAPEST	JUN 29-30	$2650
		LVIV	JUL 1-6	$425
		KIEV/Kaniv	JUL 6-9	SINGLE SUP
		TERNOPIL	JUL 10-13	
		BUDAPEST	JUL 14-15	
21. **BANDURA III** 18 Days Escort: [illegible]	AUG 16-SEP 2 SWISSAIR (IT8SRIEWRO31)	BUDAPEST	AUG 17-18	$2650
		LVIV	AUG 19-24	$425
		KIEV/Kaniv	AUG 24-27	SINGLE SUP
		TERNOPIL	AUG 28-31	
		BUDAPEST	SEP 1-2	

BANDURA–Our basic Ukraine tour combining the two most popular destinations of LVIV and TERNOPIL with a visit to Ukraine's capital KIEV.

Fly to BUDAPEST via Zurich. Spend a day and a half at leisure there before boarding a sleeper train (8:00PM) for your overnight trip to LVIV (12 hrs). Arrive LVIV 10:00AM the following morning. Visit with family/friends for 5 days, take time to enjoy a plentiful sightseeing program. A short afternoon flight brings you to KIEV, where for 4 days you marvel at the splendour of Ukraine's capital and visit Shevchenko's memorial in Kaniv. An overnight sleeper train brings you to TERNOPIL. Here you have the opportunity to visit with family again for 4 days. Depart early evening via overnight sleeper train to BUDAPEST arriving 8:00AM next morning. Rest and shop in the centrally located Hotel Erszebet.

Popular tour for those wishing to spend maximum time in LVIV/TERNOPIL with an unforgettable 4 days in our golden-domed capital, KIEV.

INCLUDES: All features listed on page 3.

10. **VESELKA** 17 Days Escort: Walter Karpinich	JUNE 26-JULY 12 SWISSAIR (IT8SRIEWRO34)	
BUDAPEST	JUN 27-28	$2750
LVIV	JUN 29-JUL 3	$400
KIEV/Kaniv	JUL 3-7	SINGLE SUP
LENINGRAD/Petrodvorets	JULY 7-10	
MOSCOW	JUL 10-12	

VESELKA–This tour offers you the capital of Ukraine, KIEV, and the most important city of Western Ukraine, LVIV, as well as the "two capitals of Czarist Russia". Fly to BUDAPEST via Zurich; spend a day and a half enjoying the charm of this city located on the river Danube. Board an overnight sleeper train (8:00PM) for your ride to LVIV (12 hrs.) arriving there 10:00AM the following morning. Visit with your relatives for 5 days then fly to KIEV, Ukraine's golden domed capital. For 4 days explore this unique city and have an opportunity to visit Taras Shevchenko's memorial in Kaniv. Arrive by air to LENINGRAD and visit some of the czarist palaces. Proceed by air to MOSCOW and be impressed by the grandeur of the Kremlin. Board your plane in Moscow for return flight to New York via Zurich.

REGISTER EARLY

(One coupon per person and valid only if accompanied by completed/signed reg. coupon with deposit.)

MUST REACH SCOPE TRAVEL BY JAN. 31, 1989

EARLY REGISTRATION FOR 1989 UKRAINE TOURS

Name ____________

Address ____________

____

Tour Name/Date ____________

- **PREPAID AIR TRANSPORTATION FOR RELATIVES VISITING IN U.S.A. STARTING FROM $1300 (ROUNDTRIP)**
- **ESTIMATES FOR GROUP TRAVEL**
- **IMMIGRATION SERVICES FOR BRINGING RELATIVES FOR VISITS FROM UKRAINE, POLAND & CZECHOSLOVAKIA**
- **TRAVEL INSURANCE AND VISITOR MEDICAL PLAN**

(A PRACTICAL HEALTH INSURANCE PLAN FOR VISITORS WHILE IN THE UNITED STATES.)

TEAR OFF HERE TEAR OFF HERE

Please send me following information: Data on bringing relatives from UKRAINE ☐ POLAND ☐ CZECH ☐

TRAVEL INSURANCE + VISITOR MEDICAL PLAN BROCHURE ____

____ Please send me color brochure

Name: ____________

Address: ____________

Telephone (home): ____________ (business): ____________

Появилася на книжковому ринку

НОВА ЧЕРГОВА КНИЖКА

Любови Коленської

„ПОТОЙБІЧ РУБІКОНУ"

ОПОВІДАННЯ, НОВЕЛІ, НАРИСИ, ДРАМА

Мистецьке оформлення **ЛЮБОСЛАВА ГУЦАЛЮКА**

Видавництво і друкарня „Свободи", Ню Йорк — Джерзі Ситі, 1988, стор. 256. Тверда обкладинка, ціна 15.00 дол. плюс 2.00 дол. за пересилку.

Можна набувати в книгарні Свободи.

SVOBODA BOOK STORE

30 Montgomery Street, Jersey City, N.J. 07302

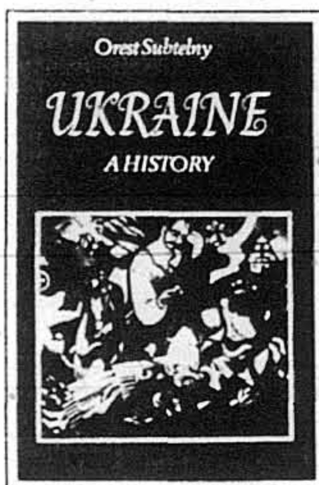
New Jersey residents add 6% sales tax.

Маємо на складі довгоочікувану книжку

Orest Subtelny

UKRAINE

A HISTORY

(в англійській мові)

Канадський Інститут Українських Студій, видання Торонто Юніверсіті Прес, Торонто-Баффало-Лондон, 1988, стор. 665, тверда обгортка, ціна 50.00 дол. плюс 2.00 дол. за пересилку. Численні ілюстрації, бібліографія, індекс.

Автор подає перегляд історії України від найстарших до терперішніх часів: Київська Русь, Польсько-Литовський Період, Козацька доба, Україна під займанщиною і Україна в двадцятім столітті, представляючи ці періоди під соціяльним, економічним, культурним і політичним аспектом і присвячуючи багато уваги модерним часам і українській еміґрації.

Книжка присвячена ювілейному рокові 1000-ліття Хрищення України.

Набувати можна в книгарні „Свободи"

SVOBODA BOOK STORE

30 Montgomery Street, Jersey City, N.J. 07302

New Jersey residents add 6% sales tax

HELP WANTED

ПОТРІБНО СЕКРЕТАРКИ

до дентистичного бюра в Квінсі, Н. Й. (Part Time)

СПЕЦІЯЛЬНО ДЛЯ ТЕЛЕФОНІЧНИХ ІНФОРМАЦІЙ.

Обов'язкове знання англійської мови.

По інформації телефонувати: **(718) 459-0111**

Необхідні всім, хто цікавиться українським образотворчим мистецтвом

КНИГИ

„СВІТОВА ВИСТАВКА УКРАЇНСЬКИХ ОБРАЗОТВОРЧИХ МИСТЦІВ"
у твердій обкладинці 30 ам., або 35 кан. дол.
у м'якій обкладинці 25 ам., або 30 кан. дол.

„ВИСТАВКА УКРАЇНСЬКОГО МИСТЕЦТВА"
лише у м'якій обкладинці 12 ам. дол.

„ВИСТАВКА ТРИДЦЯТИ"
лише у м'якій обкладинці 10 ам. дол.

„КНИГА МИСТЦІВ"
лише у м'якій обкладинці 5 ам. дол.

„ВІКТОР ЦИМБАЛ" — Монографія
у твердій обкладинці 25 ам. дол.

„СИМВОЛІКА УКРАЇНСЬКОЇ ПИСАНКИ"
у твердій обкладинці 30 ам. дол.

подані ціни — разом з пересилкою.

Замовлення з чеком або „моні ордером" слати на адресу:

UKRAINIAN CANADIAN ART FOUNDATION

2118-A Bloor Street West, Toronto, Ont., Canada M6S 1M8

● ДО ВИНАЙМУ ●

ВИНАЙМАЄТЬСЯ
УМЕБЛЬОВАНИЙ АПАРТАМЕНТ
з двома спальнями, в кондомініюм „Осередка" св. Андрея в Норт Порт, Фльорида. Телефонувати по інформації на
(813) 426-2324

HELP WANTED

ПОШУКУЄМО ЖІНКУ

до опіки над одною дитиною і до легкої домашньої праці. Мешкання на місці. Телефонувати після 7-ої год. веч.
(201) 857-9106

ІВАН ДЕМ'ЯНЮК ВИСЛОВЛЮЄТЬСЯ:

"ВИ ЗАСУДИЛИ...ЛЮДИНУ ЯКА Є ЗОВСІМ НЕВИННА; НЕВИННА ОСОБА."

"Я НЕ Є 'ІВАН ГРОЗНИЙ' І НАЙСПРАВЕДЛИВІШИЙ СВІДОК Є САМ БОГ, ЯКИЙ ЗНАЄ ЩО Я НЕВИННИЙ."

"МЕНІ ЦЕ НЕНАЛЕЖИТЬСЯ. Я НЕВИННИЙ, НЕВИННИЙ, НЕВИННИЙ — І БОГ Є МЕНІ СВІДКОМ."

ТОМУ ЗВЕРТАЄМОСЯ З ПРОХАННЯМ: ДОПОМОЖІТЬ ЗАХИСТИТИ НЕВИННУ УКРАЇНСЬКУ ЛЮДИНУ СВОЇМИ МОЛИТВАМИ ТА ФІНАНСОВИМИ ПОЖЕРТВАМИ — ПОДАЙМО БРАТНЮ РУКУ КОНЕЧНОЇ ДОПОМОГИ!...

СВОЇ ПОЖЕРТВИ ПРОСИМО СЛАТИ НА АДРЕСУ:

THE JOHN DEMJANJUK
DEFENSE FUND
P. O. BOX 92819
CLEVELAND, OHIO 44192

26 First Avenue
Tel. (212) 473-3550
New York, N.Y. 10009

МАЄМО БАНДУРИ НА ПРОДАЖ

HELP WANTED

A JOB that PAYS $8-$10 PER HOUR

Home Cleaning Service seeks individuals who speak English to do general housekeeping duties (dusting, mopping, vacuuming, etc.) Convenient N.J. locations. No prior exp nec. Own transportation a plus. Call 24 hrs, Andrea at:
(201) 746-2331

● SERVICE ●

UKRAINIAN TYPEWRITERS

also other languages complete line of office machines & equipment.

JACOB SACHS

251 W. 98th St.
New York, N. Y. 10025
Tel. (212) 222-6683
7 days a week

ВСТУПАЙТЕ В ЧЛЕНИ УНСоюзу!

На світанку...

(Закінчення зі ст. 2)

Хочеться вірити, що лідери нового тритисячного світу візьмуть ці речі на увагу й замість виснажливих, братовбивчих воєн та революції створять на нашій плянеті постійний мир, в якому кожний народ та кожна нація матиме не тільки свободу, але також змогу плекати свою культуру у своїй власній, ні від кого незалежній, державі.

● РОЗШУКИ ●

ПОШУКУЮ!
ВАСИЛЯ КОЛІДУ
Село Поториця, пов. Сокаль.
ВАЖНА СПРАВА.
Голоситись: МИРОН ЛИТВИН
MYRON LYTWYN
4 Millplain Rd.
Fairfield, CT. 06430

• FUNERAL DIRECTORS •

ПЕТРО ЯРЕМА

УКРАЇНСЬКИЙ ПОГРЕБНИК

Займається похоронами в BRONX, BROOKLYN, NEW YORK і ОКОЛИЦЯХ

ЛУІС НАЙҐРО — директор
Родина ДМИТРИК

Peter Jarema

129 EAST 7th STREET
NEW YORK, N.Y. 10009
(212) 674-2568

UKRAINIAN NATIONAL FUNERAL SERVICE

Управа Українського Національного Цвинтаря-Пам'ятника та мавзолею полагоджує всі справи пов'язані з похороном і похованням в ЗСА.

4111 Pensylvania Ave., SE
Washington, D.C. 20746

Tel.: (301) 568-0630

MAIL: PO Box 430
Dunkirk, MD 20754

У ПЛЯНУВАННІ РІЗНИХ ЗІБРАНЬ, ЗАСІДАНЬ чи СВЯТКУВАНЬ майте на увазі

СОЮЗІВКУ

Будете захоплюватись чудовим видом оселі Українського Народного Союзу на гори Кетскіл.

Наші приміщення є пристосовані для з'їздів, весіль, зустрічей, родинних ювілеїв та вечер при свічках і теплому ватрані

ВЕЛИКИЙ ВИБІР РІЗНОМАНІТНИХ СТРАВ

За інформаціями проситься телефонувати на ч.:

(914) 626-5641

Англійське видання

ЕНЦИКЛОПЕДІЇ УКРАЇНИ

за редакцією **ВОЛОДИМИРА КУБІЙОВИЧА,**

діючий редактор: **ДАНИЛО ГУЗАР-СТРУК**

1-ий і 2-ий з циклів п'ятьох томів, які мають вийти до 1992 р.

A-F — 119.50 дол. — 968 стор.

G-K — 125.00 дол. — 737 стор.

Альфабетична Енциклопедія України, базована на 25 роках праці, комплетне зревідоване і доповнене видання Енциклопедії Українознавства, вповні ілюстроване кольоровими і чорно-білими фотографіями і численними мапами, першорядний покажчик життя і культури українців в Україні і діяспорі.

Видання University of Toronto Press, накладом Канадського Інституту Українських Студій, Наукового Товариства ім. Шевченка і Канадської Фундації Українських Студій.

Набувати можна у книгарні Свободи.

SVOBODA BOOK STORE
30 Montgomery Street, Jersey City, N.J. 07302
Мешканців стейту Ню Джерзі обов'язує додати до ціни 6% стейтового податку.